

Even uit en terug naar Frankrijk.

Nou mooi niet dus.

Je kent dat wel, honderd bochten gaat het goed.

Maar dan die 101ste.

Het regent, er ligt nieuw wegdek, nog een beetje spekkig en dan in een rechtse bocht gebeurd het. Je voelt de motor gaan glijden, probeert bij te sturen en remt. En voor je het weet, lig je plat op je rug op de weg. Gelukkig stuitert de motor van je weg. Die ligt omgekeerd aan de andere kant van de weg, zo'n 5 meter verderop. Die is zowel links als rechts gestuiterd en aan twee kanten beschadigd.

Je gaat staan, klopt eens langs je lijf, voelt of alles er nog aan hangt en of het nog werkt. Als je dat allemaal geconstateerd hebt en je denkt dat het wel mee valt, ga je bij je motor kijken. Hij ligt berg af, dus niet zo gunstig. Gelukkig stopt er iemand (van de ambulancedienst) die ons komt helpen. Hij informeert of we niets mankeren. En helpt ons dan de motor weer overeind te zetten. Dat lukt wonderwel. Want zo'n bakbeest van leeg ruim 300 kilo met ook nog zeker 30 kilo bagage hijs je niet zo maar over het dode punt heen. Adrenaline zeker. Als hij weer staat, blijken de beide spiegels met knipperlichten er af te zijn, net als het ruggesteuntje voor de bijrijder dat van de topkoffer is gescheurd. De koffers zijn geschaafd en de valbeugels ook. De kuip staat scheef en het stuur is verbogen.

Gelukkig is de riem van de tanktas niet afgescheurd, zodat die kan blijven zitten. Dat is het dan wel zo'n beetje. De afgebroken rotzooi wordt her en der van de weg geraapt. De spiegels worden er weer aangefabriekt. Aan de rest kunnen we nu niets doen.

Een beetje bibberig stapt de bestuurder weer op de motor. Hij keert hem bergafwaarts en komt dan weer terug om de passagier op te pikken. Met het ruggesteuntje onder de arm kan de rit worden vervolgd. Langzaamaan leggen we de laatste 30 kilometer af. De motor trekt wat naar links. Maar we komen er, al lijkt het eeuwig te duren.

's Avonds hebben we overal spierpijn. De blauwe plekken vallen mee. Ook na een paar dagen nog.

De andere dag de ANWB alarmcentrale gebeld. Ze sturen een monteur om de schade te bekijken. Een vrachtauto neemt de motor mee naar de garage. Weer later worden we gebeld dat de motor gerepareerd wordt. Morgen! Weet je wat dat betekent in Frankrijk?

Na 4 lange dagen wachten (2 regen 2 zon) en vele telefoontjes van de ANWB krijgen we dan bericht dat we 45 kilometer verderop een huurauto kunnen halen. Dan hebben we eindelijk toch vervoer. Met een Franse taxi daar naartoe is een belevenis op zich. En de 5^e dag krijgen we om half vier in de middag te horen dat de motor "klaar" is en opgehaald kan worden in Limoges, 60 kilometer verderop de andere kant uit. Racen om daar toch vooral op tijd te zijn, want de winkel gaat om half zeven dicht. Blijkt het opgegeven adres midden in de stad niet meer juist te zijn. De zaak is verhuisd. Weer scheuren door de stad. Maar we halen het op het nippertje. Blijken ze in die 5 dagen alleen 1 spiegel te hebben vervangen en verder helemaal niets gedaan te hebben. En het plaatsen van een spiegel op deze BMW is een klusje van één minuut die je zonder schroevendraaier kunt doen. Klik, klik en klaar is Klara,

Motor opgehaald en weer naar de camping. De 6e dag de auto weg gebracht en een proefritje gemaakt met de motor. Dan blijkt de schade naast materieel vooral psychisch te zijn. En daar heeft de rijder dan weer meer last van dan degene die stuurt. Die kan alles toch beter overzien.

Dan in twee dagen naar huis gereden. Het is goed voor het moreel dat het allemaal soepeltjes verloopt.

Het was een heel andere vakantie dan wij ons hadden voorgesteld. Was er dan niets leuks aan? Jawel hoor. De pipowagen was erg leuk.

Met heel veel leuke details, zoals mooi houtsnijwerk, alles in een bepaalde kleurstelling afhankelijk van kleur van het houtwerk aan de buitenkant en bijpassend aardewerk servies. We sliepen in een soort bedstee. Het was jammer dat de camping tot het weekend verder niet bevolkt was, maar de omgeving was schitterend. Vanuit de deur van onze pipowagen keken we zo uit over de omringende heuvels. Toen de zon eenmaal kwam, hebben we een mooie wandeling gemaakt door de bossen rond het dorp. En toen het omweer over de berg kwam, was dat een fascinerend schouwspel. Volgend jaar gewoon weer naar Frankrijk dus.